

No 13 A.

Tempo di Marcia.

PIANO

Dan_nemark! Dan_nemark! hel_li-ge Lyd! him_mel_ske Fryd! hæ_v Dig! mingla - de, min

ban - kende Barm! Danmark! for Dig toner San - gen saa varm! Naar Sa - ga nævner Dit

æld - gamle Navn som Ærens Havn jeg næv - ner Dan - nemarks hæ - drede Navn som Fø - de - stavn.

2.

Dannemark! Havets den evige Brud,
 Viet af Gud!
 Stolt er Din Brudgom, og vældig og rig;
 Venlig han kysser Dit Klædebons Flig;
 Han qvæder for Dig i Voverners Klang
 Din Hæders = Sang;
 De Sønners Seier, naar Krigshornet klang
 Til Bølge = Sang.

3.

Dannemark! Dan-Kongens Trone, den staaer
 Hædret ved Aar;
 Prydet ved Dyder, i Vanheld og Held,
 Styttet ved Troskab, den stander som Fjeld.
 Hos Dannemarks Løve var aldrig Svig.
 Dan-Konge siig:
 Stod ei Din Løve i Fred og i Krig
 Mod Vold og Svig.

4.

„Dannemark, Dan-Konge!“ lyder fra Øe,
 Slette og Sø,
 Broder! ræk trofast og dansk mig Din Haand,
 Danmark og Konge forene vor Aand!
 I Fredstimen styre de Mandens Færd
 Til Borgerværd!
 I Kampens Time de hvæsse vort Sværd
 Til Helte Færd!

5.

Dannemark! Skjoldungen elsket og stor
 Fremme Din Flor!
 Dannemarks Søner paa Kampens Dag
 Stride som Helte, for Banner og Flag!
 Hver Dannemarks Søn, som vandt det Navn
 Ved virksomt Gavn,
 Skal signende nævne i Dødens Favn:
 Vort Danmarks Navn.

Juliane Marie Jessen.

No 13 B.

Andantino.

TRICHORDIUM.

SANG og PIANO.

Dannemark! Dannemark! hel-li-ge Lyd! himmel-ske Fryd! hæv Dig, min gla-de, min

ban-ken-de Barm! Danmark! for Dig toner San-gen saa varm! Naar Sa - ga nævner Dit ældgamle Navn, som

Ærens Havn, jeg nævner Dannemarks hædre-de Navn som Fø - de - stavn.